

Openbaring

Francis Akkara, op

Mt 2, 1-12

"Zij gingen het huis binnen, zagen er het Kind met zijn moeder Maria en op hun knieën neervallend betuigden zij het hun hulde."

Beste broeders en zusters,

Vandaag vieren we overal ter wereld het feest van Driekoningen en horen we deze passage uit het evangelie van Matteüs - het verhaal van wijzen uit het Oosten die van ver komen om te knielen voor het Christuskind. In het orthodoxe geloof is dit feest even belangrijk als Kerstmis en Pasen - een feest van God die openbaar wordt.

Want het woord "epifanie" betekent eenvoudig "tonen" of "schijnen - manifestatie". Maar dit is niet alleen een feest van God die zich openbaart, maar ook een feest van ons die vreemdheid of onverwachtheid zien, erop letten, opmerken en omarmen.

Je moet wel erg ruimdenkend zijn om lange afstanden af te leggen en aan het eind van de reis in al je opsmuk in vuil strohooi te knielen en een dakloos kind te aanbidden dat in een hooiwagen ligt in plaats van in een wiegje. Wat de wijzen in Jezus zagen was iets zowel buitengewoons als heel bekends - de glorie van God die in een kind scheen. Het wonder was dat ze het zagen - ze merkten het op.

Als we de tijd nemen om op te merken, als we leren zien, is deze glorie overal. Het is in de grote zonsondergang en de modderige plas, het is in baby's en kinderen en volwassenen, het is in degenen die we liefhebben, en degenen die we niet liefhebben. Het zit in de glans van de maan en de zon, maar ook in de wind, de regen en de sneeuw.

De rijken en beroemdheden zijn verleidelijk en weten er op hun best uit te zien en letterlijk te schitteren, maar de glorie van God schijnt ook in de armen, de onmodieuzen - misschien wel in het bijzonder in hen. En misschien is dit wat de Wijzen moesten leren - hun rijkdom, opleiding en status werden irrelevant toen zij Gods glorie zagen stralen in dit arme, dakloze kind.

Het licht dat de Wijzen zagen in het Christuskind is er in alle geschapen dingen - maar wij hebben het niet opgemerkt. Ik denk dat onze voorouders het meer zagen dan wij. Denk aan het prachtige verhaal uit het Oude Testament over Mozes en de brandende struik. In dit verhaal is het opmerkelijke niet dat de braamstruik vol vuur en licht was, maar dat Mozes het opmerkte en vol ontzag en verwondering bleef staan.

De Wijzen hebben ons meer te leren. In deze drie schaduwfiguren vinden we een verhaal over mensen die licht vinden ver buiten dat wat hen vertrouwd was, ver buiten de grenzen van nationaliteit of religie. Dit is een echte uitdaging voor ons - wij hebben de neiging ons meer op ons gemak te voelen in kleine werelden waar er zekerheden en bekende dingen zijn. Epifanie wijst op iets heel anders: er is Licht voorbij onze vertrouwde grenzen. Het is mogelijk, misschien zelfs essentieel, om licht te vinden in het onbekende en vreemde. Als we dit schokkend vinden, komt dat misschien omdat we ons God hebben voorgesteld als klein en huiselijk.

Het is enorm riskant om licht te zoeken en te vinden in dat wat onbekend is. Wat een nederigheid en wijsheid moet er nodig zijn geweest voor deze drie vreemdelingen om eer te bewijzen aan dat kleine kind. Dit was een heel andere benadering dan die van Herodes die, op zijn eigen manier, het Christuskind herkende en reageerde met geweld. Dit is de manier waarop wij meestal reageren op hen die vreemd zijn of op ons, op hen wier macht wij zien maar niet begrijpen - wij halen uit om te vernietigen, in plaats van te knielen en hulde te brengen.

Wat is er met de Wijzen gebeurd? Ze verdwijnen uit de evangelieverhalen even snel als ze gekomen zijn. Vanuit ons perspectief verdwijnen ze in de duisternis. Maar ik geloof dat ze vanuit hun perspectief eerder in een schitterende glans dan in duisternis

verdwenen. Het lijkt onmogelijk dat hun leven onveranderd zou zijn door hun vreemde ontmoeting. Misschien werden zij minder zeker van hun eigen religie, of op zijn minst van de geïsoleerde volledigheid ervan? Misschien leerden zij Licht en Wijsheid zien in andere godsdiensten en in allerlei mensen. Misschien zagen zij de gewone dingen in het leven met meer verwondering, nu zij het Licht en de Glorie van God in het kind in de stal hadden gezien. Misschien was alles wat ze daarna zagen doordrenkt van licht en liefde.

De komende weken zullen onze lezingen op zondag gaan over manifestaties van Gods glorie, over momenten van verlichting en glimpen van glorie. Misschien kunnen we in deze periode zelf de tijd nemen om te zoeken naar die glorie, dat licht, waar we ook gaan. Ik daag u uit om Gods heerlijkheid op te merken, om het licht te zien om ons heen en op het werk, of thuis, en in andere mensen, vooral in mensen die ons onbekend zijn. Moge God ons helpen om te 'zien' - om onze ogen te openen voor de schitterende glans en de heerlijkheid en voor altijd veranderd te worden. Amen.